

Östra Polen

Samtliga deltagare utom Göran Johansson (som tog bilden).

Deltagare:

Kenneth Andersson
Kjell Andersson *reseledare*
Kjell A Andersson
Lars-Åke Andersson
Ulf Andersson
Roger Book
Ewa Bäckström
Susanne Bäckström
Lothar Clausen
Cecilia Dejenfelt
Kristina Eriksson
Mats Eriksson

Karl-Eric Gustafsson
Lars Hellsborn
Ragnar Henriksson
Göran Johansson
Jonas Johansson
Maud Lanne
Ulla-Pia Lindberg
Leif Lithander
Conny Palm
Anna-Lena Ringarp
Ulf Tylestrand
Anders Wirdheim

Reserapporten sammanställd av Anders Wirdheim

Dammsnäppa inhängd och klar! Foto: Kristina Eriksson

Östra Polen 3–12 maj 2019

I flera år hade jag lyssnat till goda omdömen, för att inte säga rena superlativer, om Kjell Anderssons resor till östra Polen. Men jag hade också hört Kjell säga att den senaste resan också skulle vara den sista.

Därför blev jag både överraskad och glad när jag i höstas nåddes av ryktet att det skulle bli en resa även denna vår. För mig och många andra fågelskådare har förvisso platser som Białowieża och Biebrza en närmast mytisk klang.

3 maj

Allt eftersom sammanstrålade de 24 deltagarna på olika platser längs västkusten, men det var först på en rastplats utanför Ronneby som gruppen på 24 deltagare blev fulltalig. På vägen dit hade vi bekantat oss med varandra medan vi tittade på röda glador och ormvråkar längs färdvägen. Flera av resedeltagarna hade varit med förr, inte minst järngänget från Mark, men vi var också några som gjorde vår premiärtur.

I Karlskrona körde vi på färjan som skulle ta oss till Gdynia över natten, installerade oss i våra hytter och fortsatte samvaron över först en buffé och senare i baren för dem som så önskade. Några passade även på att ta en svängom till polska versioner av olika hitlåtar.

4 maj

När dagen grydde befann vi oss fortfarande långt ute på Östersjön, men ganska snart kunde den polska kusten skönjas vid horisonten. Efter frukost var vi några som gick ut på däck för att "hänga in" de första resekryssen. Det var bister kallt – de nordanvindar som plågat Sverige de senaste dagarna hade nått en bra bit ner på kontinenten. Icke desto mindre hördes sjungande svart rödstjärt och koltrast från hamnområdet, där det också rastade en del sjöfåglar som storskarvar och trutar.

Det där med resekryss är ju en historia för sig. Även normalt mycket sansade skådare brukar gripas av denna iver och inledningsvis spana intensivt från bussen efter allt som har fjädrar. De första vita storkarna sågs, liksom trana, ormvråk, röd glada och varfågel. Vid kissestopp och lunchstopp utökades listan med bl.a. gulhämpling, härfågel, gransångare och lövsångare (som brukar vara ovanlig i Polen). När vi framåt eftermiddagen stannade för tankning tillkom även rapphöna och mindre skrikörn, den sistnämnda dock på avsevärt avstånd.

Vi anlände till Białowieża och Pension Gawra lite senare på eftermiddagen. Checkade in och lastade i hast in våra pinaler i de väl tilltagna rummen allt medan gulhämpling och svart rödstjärt sjöng utanför husen. Alla var nog sugna på att komma ut i den närbelägna slottsparken för att förhoppningsvis göra

Gulhämplingen sjöng utanför Pension Gawra (och på många andra platser). Foto: Anders Wirdheim

En av trastsångarna vid sjön i slottsparken satt ovanligt nog ofta högt upp i en björk och sjöng. Foto: Kristina Eriksson

en första bekantskap med någon av de eftertraktade hackspettsarterna.

Nu blev det ingen annan art än vår vanliga större hackspett denna första kväll. Men vid ett par dammar satt några trastsångare och formligen vrålade ut sina knarriga och skrapiga visor och inne i parken hördes de första sommargyllingarna och halsbandsflugsnapparna. Den sistnämndas pressade och närmast kvidande sång upphör aldrig att förvåna, så olik den svartvites mera klämmiga melodi.

5 maj

Vi var uppe före tuppen och redan i den första gryningen for vi iväg i två olika grupper. Den ena åkte västerut mot stigen Zebra Zubra och andra platser, den andra (min grupp) åkte mot ingången till "Strict Reserve", dvs. den delen av skogen där det råder tillträdesförbud för allmänheten och som enbart är tillgänglig med guide. Redan längs vägen hördes orrspel och en vitryggig hackspett trumma på avstånd. Den sistnämnda skiljer sig ganska tydligt från större hackspettens trumning genom att den är längre och att den liksom dör bort på slutet samtidigt som frekvensen ökar något.

Det var inte alldeles lätt att skåda fågel inne i det täta lövverket, men vi kunde konstatera att halsbandsflugsnappare var något av en karaktärsart. Enligt guiden kan den vissa år till och med överträffa bofinken i talrikhet. Guiden var kanske inte en hejare på att hitta fåglar, men det var mycket givande att både uppleva skogen och att höra om den och de hot den står inför. Merparten av alla almar och askar har dött på grund av sjukdomar (almsjuka och askskottsjuka) och nu är det granarnas tur. Något av en massförekomst av granbarkborrar har dödat, eller är på väg att döda, i stort sett alla granar i området. Detta har också tagits till intäkt av polska staten för ganska omfattande avverkningar, framför allt i Białowieża-skogens ytterområden. Men de egentliga skälen till avverkningarna är kanske snarare att förse lokal industri med råvara och, inte minst, att lokalt och nationellt visa att man minsann vågar trotsa både EU och en internationell naturvårdsopinion.

Några från vår grupp hade längs vägen även hört både trädkrypares och trädgårdsträdskrypares. Den

En trädjätte har fallit och är långsamt på väg att brytas ner – i "Strict Reserve" i Białowieża. Foto: Kristina Eriksson

sistnämnda befinner sig här vid östgränsen av sin utbredning. Den är känsligare för kalla vintrar än vår trädkrypare och enligt den polska häckfågelatlasen går östgränsen ungefär längs vinterisotermen -6°C . Under stränga vintrar minskar beståndet, medan det ökar och sprider sig efter milda vintrar. Sakta men säkert har också gränsen för utbredningen flyttats österut, men trädgårdsträdkryparen är fortfarande ganska ovanlig i östligaste Polen.

Den grupp som for västerut hade under morgontimmarna bland annat fina upplevelser med två vitryggiga hackspettar.

Efter gemensam frukost på Pension Gawra var det fria aktiviteter. Vår buss for en liten bit österut förbi den vita kyrka som gett byn och skogen sitt namn (Białowieża betyder ungefär "vita kyrkan") och till några fält i nordöstra änden av byn. Platsen har blivit känd på dessa resor för att där setts kornsparv, och ganska snart kom två stycken flygande och landade på en åker. Senare fick vi även höra dem sjunga, men vi fick också fina upplevelser med spelflygande mindre skrikörnar, såg bivräk, ängshök och varfågel på avstånd och sommargyllingar och stjärtmesar på närhåll. Vid ån som rinner genom byn utökades artlistan med flera sångare liksom göktyta.

Inne i parken hittade andra deltagare två häckningar av mellanspett, och då fåglarna vid det ena boet uppträdde tillitsfullt, var det ganska självklart för alla med kamera att tillbringa en stund i närheten. Några av oss mötte även ett par franska fotografer där. De hade varit i Białowieża i 14 dagar och skulle stanna lika länge till. Trots att vår guide sagt oss att det knappast gick att se några visenter denna vår, eftersom de stannade inne i skogarna och åt

Kornsparven sjunger. Foto: Anders Wirdheim

Under spelflykten (ovan) sträcker mindre skrikörnen ut vingarna och drar ihop stjärten och får därmed en annan silhuett än vid normal flykt (nedan) Foto: Anders Wirdheim

ekollon, hade fransoserna sett visent inte mindre än vid fem tillfällen, därtill helt öppet på fälten väster om byn. De hade dessutom sett en flock med sju vargar springa över vägen.

Vi var några som gjorde ett försök att se visent i skymningen, men de aktuella fälten gapade tomma.

6 maj

Denna morgon var det ombytta roller. Min grupp for västerut mot Zebra Zubra medan de som var där igår vandrade med guiden inne i "Strict Reserve". I den tidiga gryningen hyste vi på nytt hopp om visent på fälten, och pulsen ökade markant när vi skymtade en mörk skugga nära ett skogsbrunn. Men det var en älgko och inte en visent.

De vitryggiga hackspettarna från gårdagen fanns kvar och i samma område hördes även spillkråka. En buss med några från järngänget åkte ytterligare en bit västerut och fick bl.a. höra resans enda mindre flugsnappare. Vi traskade iväg på spången/stigen

Tretåig hackspett vid Zebra Zubra. Foto: Anders Wirdheim

Zebra Zubra och njöt av sommargyllingar och olika sångare. Denna stig leder främst genom lövskog men det finns även partier med gran, särskilt i de inre delarna. På en sådan plats passerade vi en gran som bar tydliga märken av att ha bearbetats av en hackspett, förmodligen en tretåig hackspett. Någon spett fanns dock inte på plats, men när vi återvände en knapp halvtimme senare satt där en hona av tretåig hackspett och hackade frenetiskt, troligen efter granbarkborrar.

Efter frukost och ännu ett besök hos mellanspettarna i slottsparken packade vi ihop och for iväg i riktning Biebrza. På vägen dit gjordes en avstickare till de östra delarna av Siemianówka-dammen på gränsen till Vitryssland. Det blåste friskt, för att inte säga hårt, men ute över dammens grunda delar flög tärnor fram och tillbaka. De var både skäggtärnor, vitvingade tärnor och svarttärnor. Mängder av ägretthägrar lurade i vassarna och det rapporterades även en silkeshäger, en mycket ovanlig art i denna del av Polen. En avlägsen skrikörn kom långsamt närmare och visade sig vara en större skrikörn. Den gav en läcker uppvisning och hade en kort stund sällskap av en artfrände. Även havsörn, brun kärrhök, ängshök och duvhök noterades liksom flera arter änder och vadare. Någon citronärla, som brukar ses här, lyckades vi däremot inte hitta.

Via den större staden Białystok och den väsentligt mindre Mońki kom vi till Goniądz i Biebrza nationalpark vid 16-tiden. Hotellet, där vi inkvarterade oss för fyra dygn, ligger mycket fint alldeles intill våtmarkerna. En kort sväng ner mot själva ån Biebrza gav gott om grönbenor och brushanar, en mindre skrikörn och häckande kungsfiskare (den sistnämnda i hotellets damm).

Mellanspett i slottsparken. Foto: Göran Johansson

I denna damm kan vattenståndet sägas ha varit normalt, men i övrigt visade sig våtmarkerna längs ån Biebrza ha ovanligt lågt vattenstånd. De stora marderna höll inget synligt vatten utan det var i stort sett begränsat till ån och alla dess meandersjöar.

Efter middagen i en av träsniderier överbelastad restaurang var vi flera som gick upp i staden och både såg och hörde tornuggla. Senare visade sig detta vara ganska onödigt eftersom en (annan?) tornuggla patrullerade förbi hotellet varje kväll.

En av kungsfiskarna i hotellets damm. Foto: Göran Johansson

Svart stork och vit stork tillsammans. Foto: Göran Johansson

7 maj

Samtliga morgnar i Biebrza inleddes lite senare än i Białowieża med samling först 05:30. De tre första dagarna delade vi upp oss bussvis och for iväg till tre olika platser för skådning före frukost. Vår buss stannade först i närheten av byn Budne, dit en annan grupp for. Efter att de med friskast öron hört en ortolansparv på avstånd, for vi vidare till Kapice-ledden (norr om Wólka Piaseczna), ett område med en kanal genom sumpig lövskog. Där brukar utbudet av hackspettar vara gott, men vi fick nöja oss med större hackspett och spillkråka. Lite plåster på sårn i form av spelande härfågel, sommargylling och träd-lärka blev det, även om det var på avstånd.

När vi återsamlades för frukost ett par timmar senare visade det sig att de båda andra grupperna, som varit just i Budne respektive vid Osowiec, var mycket nöjda med sina morgonutflykter.

Efter frukost åkte vi runt i trakten och besökte bl.a. nationalparkskontoret, fuktiga skogar, allt för torra våtmarker och även, Góra Strękowa, ett sandigt område med ett krigsmonument och vid utsikt. Sakta men säkert adderades nya arter till listan, som rödspov och ängspiplärka, men den främsta behållningen kom nog vid det ovan nämnda krigsmonumentet. Medan vi intog vår lunch kom en svart stork sakta glidande. Den kom närmare och närmare och intill höjden där vi satt började den kretsa tillsammans med två vita storkar – njutbart och instruktivt på samma gång. Vi stötte även på en mycket arg vitryggig hackspett inne i en sumpskog. Anledningen till dess ilska var en skogsmård, och möjligen var mårdn ute efter att plundra vitryggens bo.

På eftermiddagen letade vi fältpiplärka och andra

Myrlejonet försökte dra ner nyckelpigan som stretade emot. Ett mer lagom byte lämnades i fred. Foto: Göran Johansson

hedmarksarter i ett område med sanddyner intill ån. Det blev ingen "fälpip" men väl flera myrlejon, dvs. larver av myrlejonsländan. Dessa gräver koniska gropar och ligger sedan och lurpassar längst ner. Kommer en myra eller annan mindre insekt över kanten, kastar larven upp sand för att få insekten att trilla ner. Frågan är dock om inte ett av myrlejonerna tagit sig an ett allt för stort byte när den försökte knäcka en nyckelpiga som envist stretade emot.

Under dagen avtog den envisa nordanvind som satt sin prägel på resan och därmed steg också temperaturen så att kvällen blev riktigt njutbar på våra balkonger. När det senare blivit helt mörkt hördes både tornuggla och hornuggla i hotellets trädgård.

Brun sandjägare var också vanlig i de sandiga markerna. Foto: Kristina Eriksson

Den exhibitionistiske vassångaren vid spången i Osowiec.
Foto: Göran Johansson

8 maj

Det nya väderläget innebar att natten var både klar och stilla. Det innebär stark utstrålning från marken, så det blev till att skrapa rutorna på våra bussar. Termometern visade på -3°C , och de frostiga grästuvorna var så genomfrusna att stråna gick tvärt av om man sparkade på dem.

Liksom föregående dag startade vi 05:30 och denna dag var det vår tur att besöka Osowiec. Även denna plats är ett gammalt krigsmonument med ruiner, men man har även anlagt en spång genom ett buskrikt våtmarksområde några hundra meter från Biebrzas åfåra. En ganska starkt trafikerad väg samt en järnväg i närheten stör en del, men fågelkören är närmast bedövande med näktergalar, vassångare, sävsångare, vattenrallar, blåhakar m.m. Längs spången fanns en plattform där en synnerligen orädd vassångare visade upp sig på ett närmast exhibitionistiskt vis. Lite längre fram hade ett pungmespar byggt sitt konstfärdiga bo, men de var mer svårflörtade.

Blåhakarna som sjöng var vitstjärniga, men några i vår grupp såg även en med röd "stjärna" mitt i det blå. Kanske en nordlig på väg från Indien mot häckningsplats i Skandinavien?

Efter frukosten gavs det lite tid att titta på kungsfiskarna i hotellets damm och spana över våtmarkerna utanför. Kungsfiskarna hade byggt sitt bo i en

Pungmesen kollar att kusten är klar innan den lämnar sitt bo vid Osowiec. Foto: Anders Wirdheim

liten brink med bara ett par decimeter till både vattenytan och den släta marken ovanför. Uppenbarligen hade de ungar eftersom de båda vuxna fåglarna matade ganska intensivt.

Huvudmålet för dagen var de vidsträckta våtmarkerna vid Mścichy. Där följer man en markväg som delvis ofta är översvämmad och som kan kräva bar-bent vadande i vatten rikt på blodiglar. Men i år gick

Sävsångare. Foto: Göran Johansson

Brushane, Brzsostowo. Foto: Göran Johansson

vi torrskodda, och det var nog också anledningen till att det längs hela vandringen på 2x3 km bara hördes en vattensångare och sågs ytterligare en. Dessutom visade sig fågeltornet vid vägens ände vara skadat och avstängt. Men vi tillbringade en knapp timma vid stranden av ån och njöt av diverse vadare (mest brushanar), ett par havsörnar och en större skrikörn. Platsen brukar kunna bjuda på dvärgrördrom, men där gick vi bet. Det var mycket gott om sävsångare längs vägen och det hördes även en, förmodligen alldeles nyanländ, busksångare.

Lite senare besökte vi byn Brzsostowo som ligger intill ån ett tiotal km nedströms. På lerbankar intill ån gick det gott om vadare. Det var mest brushanar och grönbenor men också åtskilliga kärrsnäppor, ett tiotal mosnäppor, flera rödspovar och rödbenor,

Mosnäppa, Brzsostowo. Foto: Anders Wirdheim

några mindre strandpipare och, som grädde på mo-set, en dammsnäppa. Det var för övrigt andra gången som resenärer med Golonka Travel hittade en dammsnäppa just där. Längs ån passerade några svarttärnor och vitvingade tärnor samt även resans första dvärgmåsar. En svart stork drog förbi och på avstånd sågs kärrhökar och en mindre skrikörn.

Under kvällen höll åter tornugglan hov utanför hotellet. Den flyger omkring och låter gång på gång höra sitt lite utdragna läte som mer kan beskrivas som ett skrik än ett rop.

9 maj

Åter avfärd 05:30, men denna gång till en temperatur som var nio grader högre än föregående dag,

Goniądz en tidig morgon från Budne. Foto: Göran Johansson

Svarttärna vid Zygmunta Augusta. Foto: Göran Johansson

+6°C alltså. Efter att ha hört folket från de båda andra bussarna beskriva Budne i lyriska ordalag, var vi spända på denna plats – och vi blev inte besvikna. Budne är en liten by som ligger i skogskanten på norra sidan om ån. Bortsett från en och annan bil och nymonterade solpaneler på något av husen, känns det som att vara förflyttad åtminstone 50 år bakåt i tiden.

Härfåglar ropade från flera håll, göktytor tutade på sitt vis, sommargyllingar flöjtade här och där eller kom flygande över oss och ett par olika trädlärkor sjöng ovanför oss. Samtidigt lekte en flock svart-

tärnor en lustig flyg lek över en meandersjö strax intill. Ena stunden flög de lojt omkring och snappade insekter för att i nästa dra iväg i full fart bara för att strax åter slå av på takten och komma singlande ner mot vattenytan. På lite längre avstånd passerade först en flock med 14 vitvingade tärnor och därefter en blandflock med ca 60 vitvingade och knappt 10 skäggtärnor. Vi njöt!

Efter frukosten tog jag en snabb sväng ner till kungsfiskarna. De var inte hemma just då, men vid observationsplatsen strax utanför lyfte två dammsnäppor och drog iväg ut över våtmarkerna.

Lite senare blev det gemensam avfärd mot sjön Zygmunta Augusta en bra bit söderut. Bland Golonka Travels resenärer är sjön mest känd som Havsörns-sjön, och visst såg vi flera havsörnar! Men framför allt njöt vi av svarttärnor och vitvingade tärnor på närhåll. I ett vassområde vid stranden fanns en skäggmes, men i övrigt var sjön ganska fågeltom, men reseledaren hittade en purpurhäger som kom flygande på avstånd. Tyvärr hann hägern dimpa ner i vassen innan vi övriga fick korn på den.

Tomhet präglade även några fiskdammar ytterligare en bit söderut vid Knyszyn-Zamek. De vattenfyllda dammarna saknade helt fåglar, medan det i de nästan helt torrlagda gick en del vadare, naturligtvis främst brushanar och grönbenor. Vid en annan damm hade vi fina upplevelser av två par ängshökar och hörde flera spelande klockgrodor. Att se de sistnämnda visade sig emellertid i det närmaste omöjligt.

Dagens sista fågelstopp gjordes en bra bit söderut vid Tykocin, i några gamla grustag där det häckat bi-

En utfärgad vitvingad tärna är en lækker syn. Zygmunta Augusta. Foto: Göran Johansson

ätare på senare år. Biätarna hade emellertid ännu inte anlänt, men de flesta av deltagarna kunde trösta sig med en fältpiplärka, en art som också hör till detta sandiga och torra områdes klenoder.

Under kvällen fick vi besök av Golonka Travels fixare, tillika parkföreståndaren, Artur Wiatr. Med sig hade han en dunk med mystiskt innehåll. I takt med att nivån på innehållet sjönk, ökade hur som helst stämningen i gänget.

10 maj

Kanske var det det ovan nämnda innehållet som gjorde att bara tre av de totalt 24 deltagarna i resan var på benen tidigt nästa morgon. Fler hade aviserat att de ville följa med på denna extra morgontur, men de behövde kanske sova ut. Hur som helst for vi tre åter till Osowiec. Det blev mest repriser på det vi sett där tidigare, men vi hittade en ny art för resan i form av en pilgrimsfalk som seglade runt högt över våtmarkerna.

Efter frukost packade vi bussarna och for omsider iväg fram emot 08:30. Resan tillbaka mot Östersjön

Om man har som målsättning att stiga upp tidigt, bör man nog undvika Artur Wiatr's älgspark. Foto: Kjell Andersson

Fågeltornet vid sjön Jezioro Łuknajno bjöd på en välkommen paus under en annars ganska seg färd genom Polen på väg mot Östersjökusten. Foto: Kristina Eriksson

blev ganska seg, och det var inte alls samma entusiasm för att skåda längs vägen som på nedresan.

En bit på väg letade sig reseledaren ner till en större slättsjö (Jezioro Łuknajno vid Mikolajki), med ett fågeltorn på en höjd intill. Det var gott om svanar i sjön, mest knölsvan men även en liten flock sångsvanar, och även en del änder av olika arter, men främst snatteränder och bläsänder. De sistnämnda låg företrädesvis runt svanarna och snappade åt sig av de vattenväxter som svanarna plockade upp från botten med sina långa halsar.

Bortsett från ett lunchstopp och något kortare stopp fortsatte resan upp till Gdansk, där vi hamnade i långa bilköer. När trafiken lättade började vi närma oss Gdynia – och hamnade i nya köer. Men dessa var lätt avverkade och efter lite rundkörning kom vi till vårt flådiga hotell i Rumia.

Matsalen kändes lyxig med stora bord, vita dukar och kandelabrar. Maten var mycket bra och trots en förrätt på räkor och chili, huvudrätt på oxfilé och därtill både öl, vin och kaffe stannade notan på beskedliga 330 kronor.

Fiskhamnen i Hel hyste gott om trutar och efter hand lyckades vi vaska fram några kaspiska sådana. Foto: Kristina Eriksson

11 maj

Efter en betydligt senare avfärd än tidigare under resan for vi norrut mot Hel-halvön. Vi stannade först där vägen når havet norr om Puck och sedan på flera platser längs den långa och märkligt formade halvön. Artlistan byggdes efter hand på med främst havsanknutna fåglar som storlom, änder och tärnor, men vi hittade efter hand bl.a. även mindre korsnäbb, höksångare och småspov. I hamnen i själva samhället Hel fanns gott om trutar. En stor majoritet var gråtrutar men vi hittade även ett tiotal kaspiska trutar i olika dräkter och en yngre (3K) silltrut. Hur vi än spanade lyckades vi däremot inte hitta någon havstrut. Men så är den också mycket ovanlig i den här delen av Östersjön. Den saknas som häckfågel i Polen och ses främst under vinterhalvåret.

Framåt sena eftermiddagen återvände vi söderut med hamnen i Gdynia som mål. Efter en lång väntan fick vi köra på färjan. I samband med middagen lite senare avtackade Kjell våra båda chaufförer Göran och Ragnar och lite senare blev även Kjell själv hyllad för en mycket fint planerad och genomförd resa.

12 maj

Vi körde i land i Karlskrona vid 08-tiden på morgonen. Efter lite kramkalas i vägkanten skildes våra vägar och vi for tillbaka mot svenska västkusten.

Ju längre resan led, desto mer började reseledaren likna en polack. Så här i slutet av turen gick det inte att skilja honom från ortsbefolkningen. Foto: Kristina Eriksson

Artlista

Sammanställd av Roger Book.

Följande arter sågs eller hördes under resan:

Fåglar

Grågås
Bläsgås
Knölsvan
Sångsvan
Gravand
Årta
Skedand
Snatterand
Bläsand
Gräsand
Vigg
Ejder
Svärta
Sjööorre
Alfågel
Knipa
Storskrake
Småskrake
Järpe
Orre
Rapphöna
Fasan

Skäggdopping
Svart stork
Vit stork
Rördrom
Gråhäger
Purpurhäger
Ägretthäger
Silkeshäger
Storskarv
Bivråk
Mindre skrikörn
Större skrikörn
Sparvhök
Duvhök
Brun kärrhök
Ängshök
Röd glada
Brun glada
Havsörn
Ormvråk
Vattenrall
Kornknarr
Rörhöna
Sothöna
Trana
Strandskata
Tofsvipa
Större strandpipare
Mindre strandpipare

Vit stork. Foto: Kristina Eriksson

Brushhonor. Foto: Göran Johansson

Småspov
Rödspov
Brushane
Mosnäppa
Kärrensäppa
Enkelbeckasin
Drillsnäppa
Skogssnäppa
Rödbena
Dammsnäppa
Grönbena
Svartsnäppa
Gluttsnäppa
Skrattmå
Dvärgmå
Fiskmå
Gråtrut
Kaspisk trut
Silltrut
Kentsk tärna
Småtärna
Fisktärna
Skäggtärna
Vitvingad tärna
Svarttärna
Sillgrissla
Tamduva
Skogsduva
Ringduva
Turkduva

Gök
Tornuggla
Kattuggla
Hornuggla
Tornseglare
Kungsfiskare
Härfågel
Göktyta
Tretåig hackspett
Mindre hackspett
Mellanspett
Större hackspett
Vitryggig hackspett
Spillkråka
Gröngöling
Gråspett
Tornfalk
Lärfalk
Pilgrimsfalk
Varfågel
Sommargylling
Nötskrika
Skata
Kaja
Råka
Kråka
Korp
Svartmes
Tofsmes
Entita

Blåmes
Talgoxe
Pungmes
Skäggmes
Trädlärka
Sånglärka
Backsvala
Ladusvala
Hussvala
Stjärtmes
Lövsångare
Gransångare
Grönsångare
Trastsångare
Vattensångare
Sävsångare
Busksångare
Rörsångare
Härmsångare
Gräshoppsångare
Flodsångare
Vassångare
Svarthätta
Trädgårdssångare
Höksångare
Årtsångare
Törnsångare
Brandkronad kungsfågel
Kungsfågel
Gärdsmyg
Nötväcka
Trädkrypare
Trädgårdsträdkrypare
Stare
Koltrast

Björktrast
Taltrast
Dubbeltrast
Grå flugsnappare
Rödhake
Blåhake
Näktergal
Svartvit flugsnappare
Halsbandsflugsnappare
Mindre flugsnappare
Svart rödstjärt
Rödstjärt
Buskskvätta
Stenskvätta
Gråsparv
Pilfink
Järnsparv
Gulärla
Sädesärla
Fältpiplärka
Ångspiplärka
Trädiplärka
Bofink
Stenknäck
Rosenfink
Grönfink
Hämpling
Mindre korsnäbb
Steglits
Gulhämpling
Grönsiska
Kornsparv
Gulsparv
Ortolansparv
Sävsparv

Mellanspettar. Foto: Kristina Eriksson

Däggdjur

Räv
Mård
Kronhjort
Rådjur
Älg
Fälthare
Ekorre
Igelkott
Skogssork
Trollpipistrell

Herptiler

Dammgroda
Sjögroda
Klockgroda
Sandödlä

Kartfjäril. Foto: Göran Johansson

Aurorafjäril. Foto: Göran Johansson

Foto: Kristina Eriksson

Foto: Kjell Andersson

Foto: Kjell Andersson

Vad händer? Foto: Kjell Andersson

Foto: Kristina Eriksson

Myrlejonskådning. Foto: Anders Wirdheim

